

[Hagen Hagensen]

Jeg ved, at det er svært at have med dette at gøre, og jeg tror, at det gør det endnu sværere, at man er vidende om, at alle disse bilag – lad dem så være et så stort tal, som der er blevet nævnt – kommer andetsteds hen, hvor andre, uanset om de er undergivet tayshedspligt eller ej, har adgang til at sidde og snage i de sager, som egentlig kun vedrører lægen og den, han tager i kur.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg må sige til hr. Hagen Hagensen, at det er næsten at skyde gråspurve med kanoner. Det kan ikke være rigtigt, at en forbedret forbrugeroplysning, en sikring af, at patienterne ikke får forkert medicin, nu skal bringes hen i, at folk sidder og snager i, hvad andre får af medicin.

Det, som hr. Hagen Hagensen har, kan jeg med en let omskrivning sige er meget, meget lidt tiltro til de offentligt ansatte, når han taler om, at de snager i andres privatliv. Når en læge skriver på en recept »mod hovedpine«, når han skriver »mod smerter«, når han skriver »mod udslæt« og vi samtidig siger, at der ikke skal skrives diagnose på recepterne, når vi søger at give de bedst mulige oplysninger og at hindre medicinmisbrug, så skal det ende i, at det bliver snagen i folks sygdom! Jeg synes simpelt hen, at det er at skyde gråspurve med kanoner. Jeg finder ingen rimelighed i, at man ved denne lejlighed siger om de offentligt ansatte, at de bruger oplysningerne til at snage i folks privatliv. Ja men hvis det er en form for snagen, så snager skattemyndighederne – som hr. Hagen Hagensen selv har en tæt forbindelse til – meget, meget mere i folks privatliv, end man gør gennem dette.

Hagen Hagensen (KF):

Meget kort: ministeren og jeg bliver ikke enige om dette forhold. Er jeg kommet til at bruge ordet »snage«? Jeg sagde, at der var adgang til at kunne snage i det, så skal vi ikke lade være med at dyrke det ord mere? Jeg skal ikke dermed på nogen måde sige noget om dem, der har med tingene at gøre. Jeg siger blot, at der er en adgang til at få ting at vide, som jeg synes må holdes mellem lægen og den, han har taget i kur.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Skulle hr. Hagen Hagensen og jeg ikke være enige om, at der kan være grund til at have tillid til andre, lige så meget tillid, som vi har til os selv?

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *forsvarsministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Finder ministeren, at det også er i god overensstemmelse med regeringserklæringen af den 30. september 1968, når værnepligtige – som oplyst i kommissionsdomstolens beretning side 15 – registreres alene for at ansøge om tilladelse til uddeling af propagandamateriale?«

(Spm. nr. 337).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge beretningen er en sådan registrering »forsøgsvis« påbegyndt af Ulrik Schmidts efterfølger i sommeren 1977. Tidspunktet er interessant, fordi der her er tale om, at FET påbegynder en ny aktivitet på kant med forbuddet mod registrering alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed, efter at FET på ny var kommet i søgelyset, sandsynligvis endda efter, at der var nedsat en kommissionsdomstol. Det viser noget om, med hvilken total foragt FET ser på pressen, folketinget, regeringen og kommissionsdomstolen, for nu at nævne de forskellige instanser i den rækkefølge, de har rejst spørgsmål om FETs virksomhed.

Der hersker ikke i de tilfælde, som spørgsmålet drejer sig om, skygge af tvivl om, at der er tale om registrering af enkeltpersoner, og at grundlaget alene er lovlig politisk virksomhed. Det er således ikke muligt for ministeren som ved tidligere besvarelser at forvrilde og omfortolke regeringserklæringen, så den ikke omhandler de konkrete tilfælde, der spørges om. Hvis regeringserklæringen skal have noget som helst indhold, må den i hvert fald omfatte så klare eksempler som omtalt her.

I kommissionsdomstolens beretning hedder det da også, at de handlinger, som her medfører registrering, isoleret bedømt må betegnes som lovlig politisk virksomhed, og at registreringsmåden reelt har betydelig lighed med en personregistrering.